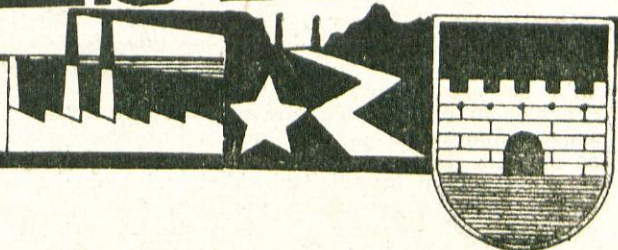

TRŽIŠKI VESTNIK

LETO V.

Tržič, 20. junija 1956

St. 11

Sprejet je družbeni načrt naše občine

**Velik narodni dohodek — Porast proizvodnje — Proračunski izdatki
bodo znašali 70 milijonov dinarjev**

Na zadnji seji občinskega ljudskega odbora sta bila tudi formalno dokončno sprejeta letošnji družbeni načrt in proračun.

Tudi v letošnjem letu bosta povečana proizvodnja in narodni dohodek. Vrednost celotne proizvodnje (brez materialnih stroškov) bo 4.388.116.000 din, 414 tisoč dinarjev na prebivalca. Narodni dohodek pa bo znašal 4.162.460.000 dinarjev, torej na prebivalca zavidanja vredna vsota — 381 tisoč dinarjev, ki je med najvišjimi v okraju. Proizvodnja vsega okraja znaša skoraj 40 milijard dinarjev; od tega ustvarja naša občina 11%.

V primerjavi z lanskim letom se bo proizvodnja povečala za 7,4%. Razlogi za povečanje so v rekonstrukciji in novi strojni opremi. Tako bo v Bombažni predilnici in tkalnici izmenjan strojni park, preurejen bo v tovarni lepenke vodno-turbinski pogon v električni pogon, dovršen bo novi objekt v pilarni „Triglav“. V skladu s porastom proizvodnje bo povečano tudi število zaposlenih. V letu 1956 bo v industrijski proizvodnji zaposlenih 3066 oseb torej 144 več kot lansko leto. Če primerjamo število zaposlenih v letu 1956 s povečanjem fizičnega obsega v proizvodnji, bo produkcija v industrijski proizvodnji porastla za 6%.

V letošnjem letu bo po načrtu vrednost gradbenih del znašala le 45 milijonov dinarjev, toda vsota za gradbena dela bo znatno večja in sicer okoli 124 milijonov. Saj bo znašala samo vrednost del gradbenega podjetja 45 milijonov dinarjev (gradnja stanovanj, gradnje pri gospodarskih organizacijah iz sredstev njihovih skladov, gradnje iz gozdnega sklada (logarnica, mostovi, oporni zidovi itd.).

Okrajni načrt za sečnjo lesa določa na področju naše občine sekanje 5228 m³ tehničnega lesa in 2.450 m³ drv, torej skupaj 7678 m³.

V privatnem sektorju bo v letu 1956 10 milijonov 600 dinarjev dohodkov gozdnega sklada. Od teh sredstev bo na področju naše občine porabljenih 6 milijonov 330 tisoč dinarjev (za drevesnice, za gojitve, za varstvo in urejanje gozdov, za vzdrževanje komunikacij, za popravila in gradnje novih komunikacij). Iz tega sklada bo v tržiški občini izvršenih tudi nekaj gradbenih del (Matizovec v Podljudju, most pri Slaparski vasi, oporni zid na Slapu (skupna vsota bo znašala 2 milijona 500 tisoč dinarjev). Iz državnega sektorja pa bodo črpala sredstva za gradnjo ceste in mostov pod Storžičem (4 milijone dinarjev), za obnovo in popravilo ceste v Jelendolu (2 in pol milijona) in za gradnjo logarnice pred Dovžanom (15 milijonov dinarjev). Tako bodo znašala skupna sredstva iz državnega sektorja za gradnje na področju naše občine 21 milijonov 500 tisoč dinarjev.

Za pospeševanje vseh panog kmetijstva pričakujemo od OLO 3 milijone 600 dinarjev, iz občinskega investicijskega sklada pa 450.000 dinarjev. Nekaj dohodkov za napredek kmetijstva bo še od pri-

spevka kmetijskih zadrug in od pašnih interesentov, tako da bo skupna vsota znašala čez 5 milijonov dinarjev. V glavnem bo ta znesek porabljen za melioracijska dela v planšarstvu.

V poljedelstvu se kaže sicer porast proizvodnje napram prejšnjim letom, ker je na škodo žit posejanih več industrijskih in krmskih rastlin. Naša naloga je, da z načrtnim delom in intenzivnim gnojenjem povečamo proizvodnjo krme.

Promet iz leta v leto narašča, tako tovarni kot potniški. Samo promet s avtobusi SAP se je od leta 1954 dvignil od 147.081 prevoženih kilometrov na 300 tisoč v letošnjem letu planiranih kilometrov.

Trgovska podjetja in trgovine bodo morala poskrbeti za večjo izbiro blaga, ki ga zahteva kupec. Izboljšati bo treba tudi embalaranje kupljenih predmetov. Vsa investicijska sredstva, ki jih zbere trgovina, in pa 80% donos iz poslovnih najemnin, ki se zbirajo pri upravi stanovanske skupnosti, je treba uporabiti za modernizacijo precej zastarelih trgovskih lokalov.

Gostinstva in turizma v Tržiču dosedaj zaradi subjektivnih in objektivnih težav nismo mogli dvigniti na dostojno višino. V bodoče kaže, da se bo naše gostinstvo precej okrepiło z znižanjem 2% obrestne mere na osnovna sredstva in pa s 3% skupnim investicijskim skladom, s katerim bo razpolagal poseben upravni odbor. Naša gostinska podjetja si bodo morala v bodoče prizadevati, da bodo gostom lahko nudila tudi topla jedila.

Obrtniška dejavnost je sicer vsako leto večja, vendar precej zaostaja za razvojem ostalih gospodarskih panog, kljub temu da občinski odbor podpira razvoj obrtnišstva z dajanjem kreditov iz svojega investicijskega sklada in pa z znižanjem obrestne mere. V naši občini še vedno manjka uslužnostno-obrtnih obratov.

Bivši finančno samostojni zavodi: pekarija, klavnica, javni vodovod, uprava javnih zemljišč so sedaj komunalna podjetja, ki se bodo pavšalirala z družbenimi obveznostmi. Pekarija pa bo morala podvzeti vse ukrepe, da začne z gradnjo nove moderne pekarije in da tako čim prej reši zelo pereči problem preskrbe ljudi s kruhom.

Zelo zanimivo bo, če pogledamo tudi številke, ki govorijo o dohodkih in izdatkih tržiškega občana, o denarnem prometu in o kupni moči prebivalstva. V letu 1955 so imeli Tržičani v plačah 449 milijonov dinarjev dohodkov, v pokojninah 182 milijonov dinarjev, od odkupa lesa so dobili posestniki čez 36 milijonov dinarjev, za odkup živine pa skoraj 28 milijonov dinarjev. Dohodki obrtnikov so znašali 9 milijonov 500 tisoč dinarjev. Okoli 104 milijone pa so dobili občani iz ostalih virov. Skupno so torej imeli prebivalci tržiške občine čez 810 milijonov dinarjev dohodkov. Izdatkov pa so imeli Tržičani 653 milijonov dinarjev. Največ dohodkov so Tržičani porabili za osebno potrošnjo. Tako je trgovina iztržila čez 505 milijonov dinarjev. Tudi gostinstvo

je dobilo lepo vsoto — 64 milijonov 621 tisoč dinarjev, za kulturo in prosveto pa so porabili samo 7 milijonov dinarjev. Okoli 10 milijonov dinarjev so dali Tržičani v hranilnico. Veliko izdatkov so imeli še privatniki in kmetje iz proračuna. Komunalna stanovanska dejavnost pa je dobila v letu 1955 čez 9 milijonov dinarjev.

Če odštejemo izdatke od dohodkov, vidimo, da dohodki presegajo izdatke za 157 milijonov dinarjev. To je odliv gotovine iz tržiške občine v Kranj in pa v Ljubljano, kjer so Tržičani nakupovali po večini tekstilno plago in galanterijo ter predmete hišnega gospodinjstva.

V letošnjem letu bodo znašale občinske doklade od kmetijstva za nižinske kraje 11%, za višinske pa 8% prometnega davka.

Pri občinskem ljudskem odboru bo imel občinski investicijski sklad skupno 13 milijonov 276 tisoč dinarjev.

Stanovanjski sklad bo imel 49 milijonov 480 tisoč dinarjev sredstev. V ta sklad se stekajo tudi vsa sredstva, ki se dossegajo pri upravi stanovanske skupnosti.

Za vzdrževanje občinskih cest bo poseben cestni sklad, 1 milijon 711 tisoč dinarjev. Formiral pa se bo iz 30% taks na vprežna cestna vozila, prometnega davka od prevoznih storitev zasebnih lastnikov. Proračunski izdatki občinskega ljudskega odbora v Tržiču bodo v letu 1956 znašali 70 milijonov dinarjev. Za prosveto in kulturo je določenih 24 milijonov 252 tisoč dinarjev; za socialno skrbstvo 7 milijonov 877 tisoč dinarjev, za zdravstveno zaščito 1 milijon 800 tisoč dinarjev; za državno upravo je določenih 14 milijonov 532 tisoč dinarjev, za komunalno dejavnost 3 milijone 60 tisoč dinarjev; za dotacije proračunskim ustanovam, gasilskim in drugim organizacijam 16 milijonov dinarjev, za obveze in garancije 500 tisoč dinarjev, za proračunsko rezervo pa 1 milijon 978 tisoč dinarjev.

RAZPIS DELOVNIH MEST

Spodaj navedena tržiška podjetja iščejo v mesecu juniju sledeče število delavcev in delavk za zaposlitev:

Tovarna kos in srpov, Tržič: 2 ženski in 2 moška;

LIP (žaga), Tržič: 12 žensk in 2 moška;

BPT, Tržič: 35 žensk in 9 moških;

Gradbeno podjetje, Tržič: 30 moških.

Pogoji za zaposlitev so: dobro zdravstveno stanje in stanovanje v Tržiču, razen pri Gradbenem podjetju, ki nudi tudi stanovanje.

Podrobne informacije o teh zaposlitvah se dobijo pri referentih za delo pri občinskem ljudskem odboru.

Velike naloge našega gostinstva

Pred dnevi je bila v Trzinu konferenca gostinske zbornice, katere so se udeležili poleg predstavnikov tržiških gostiln še predstavniki okrajne gostinske zbornice in predstavniki občinskega ljudskega odbora. Po dolgem razpravljanju so sklenili, da se za napredek gostinstva ustanovi skupni investicijski sklad, v katerega bodo vsa gostinska podjetja vlagala 3% od prometa. Izvzet je hotel „Pošta“, ki bo vlagal 2% od prometa. Ta investicijski sklad se bo ustanovil pri občinskem ljudskem odboru, razpolagal pa bo z njim posebni upravni odbor. Vsako leto se bo ves dohodek tega sklada dodelil le eni gostilni, tako da lahko pričakujemo znaten napredek v tržiškem gostinskem razvoju. Modernizacija v tržiškem gostinstvu je nujno potrebna, ako hočemo uspešno pospeševati gostinstvo in turizem v našem kraju.

Letos so se nabavne cene pijače precej znižale, poleg tega je večkrat tudi kvaliteta slabša, tako da je težko obdržati isto prodajno ceno. Gostinci so se pritoževali nad prodajo vina na tržnici in v zadrugah, ki niso tako obdavčene kot gostilne. Ravno tako dela veliko konkurenco prodaja pijače v trgovinah, kjer so cene zaradi manjše režije nižje kot v gostilnah.

Sklenjeno je bilo, da povprečni procent kala v gostilnah normalnega poslovanja ne sme presegati 2%.

Malo čudno je tudi, da od bivših privatnih gostiln najeti inventar še sedaj ni izplačan; vsaj tako pravijo številke. Tega je vendar treba odkupiti. V Trzinu je samo ena gostilna oziroma hotel, kjer dobimo toplo hrano, zato bi bilo potrebno spremeniti pavšalni davek med hrano in alkoholnimi pijačami, seveda v korist hrane.

Naše gostinstvo stoji pred težko nalogo, kako zadovoljiti našega delovnega človeka in našega gosta iz tujine, ki ne zahaja v gostilno zaradi pijače, ampak zaradi razvedrila. Marsikje po naših gostilnah bo treba več vpljudnosti v postrežbi, več čistoče itd., s pomočjo občinskega ljudskega odbora pa priskrbeti več postelj za turiste.

V planinskih postojankah bo treba izboljšati žalostno stanje; tu manjka komfort, izbira hrane in pijače itd. Se lepše naravne lepote naše okolice, naših gora in planin ne morejo pritegniti turista brez zadovoljive postrežbe.

Naš industrijski center, naravne lepote našega kraja bo treba povezati z drugimi turističnimi kraji in vzpostaviti avtobusno linijo Trzin—Begunje—Bled—Bohinj.

Obisk ameriških Slovencev

V začetku tega meseca je Turistično društvo zelo prijetno presenetila novica, da obiščejo Trzin napredni ameriški Slovenci.

In res! S Putnikovim avtobusom so nas lepega dopoldneva obiskali naši rojaki iz Amerike, ki se še vedno dobro spominjajo svoje rodne domovine, ki jim v tedanjih časih ni nudila dovolj zaslužka, da so se v tujini morali trdo boriti za svoj obstoj. Ko so se po več kot štiridesetih letih zopet vrnili k nam, jim je nekako laže, ko vidijo, da je danes pri nas dovolj zaslužka za vsakogar. Posebno pa jih je razveselilo, ko so zvedeli, da delavec tudi sam upravlja podjetje, v katerem dela.

V Trzinu so si najprej ogledali našo, po svetu dobro znano tovarno „Peko“, kjer jih je vodilno osebo tovarne lepo pozdravilo. Direktor tovarne tov. Stucin jim je obrazložil razvoj tovarne ter v povezavi s tem še našo narodno osvobodilno borbo in povojno graditev.

Nato so se naši rojaki odpeljali proti Ljubelju. Ustavili so se pred bivšim zloglasnim taboriščem, podružnici taborišča Mauthausen. Predsednik ZB tov. Jagodič jim je obrazložil pomen in vlogo teh taborišč za Nemce in kakšna grozodejstva so se tam dogajala. Saj je na tisoče ljudi raznih narodnosti, največ Francozov pogorelo v tamkajšnjem krematoriju. Lepi spomenik, ki stoji na tem mestu, je nekako večna obtožba za grozodejstva nacistov in fašistov v drugi svetovni vojni.

Za zaključek svojega obiska pri nas so si še ogledali gostišče Turističnega društva, nato pa ob občudovanju naravnih lepot zapustili Trzin v vročo željo, da se drugo leto zopet vidimo.

In še druga skupina...

V soboto, 16. junija nas je obiskala že druga skupina naših rojakov iz Amerike. „Putnikov“ avtobus, s katerim skupina potuje po naši domovini, je prispel v Trzin okrog ene popoldne in se ustavil najprej pred predilnico. Pri vходу so uslužbenke podjetja pripele najprej gostom rdeče nageljne, nakar jih je v foyerju pozdravil direktor podjetja tov. Galof. Ko jim je predsednik delavskega sveta tov. Roblek nato v kratkih besedah obrazložil še naš način upravljanja tovarne po delavcih, je tehnično osebje tovarne popeljalo naše rojake po vseh obratih tovarne.

Sledilo je kosilo, ki je goste že čakalo v salonu hotela „Pošta“. Tu jih je pozdravil zastopnik Turističnega društva, za razvedrilo pa je poskrbel harmonika, ob zvokih katere so se naši rojaki prav po domače tudi malo zavrteli.

Po kosilu jih je avtobus zapeljal še proti Ljubelju, kjer so si ogledali spomenik, nato pa zavili še k gostišču občudovat naše gore. Gostje so bili navdušeni spriču našo domovino, saj jih doslej še niso poznali. Razmere, v katerih so živeli, preden so si šli iskat kruha v tujino, jim namreč niso dopuščale, da bi pogledali kam iz svojega rojstnega kraja. To možnost jim je dalo šele zdaj ob obisku domovine šestdnevno „Putnikovo“ potovanje po najlepših predelih Slovenije. Vse to so nam pripovedovali v gostilni in šele, kako trdo je bilo njihovo življenje v novi domovini spočetka, ko so za 55 urno delo zaslužili hrih 5 dolarjev tedensko, v času gospodarske krize pa so ostali celo brez dela. S stankami so po letu 1937 končno vendarle dosegli vsaj majhno izboljšanje razmer. Ko se zdaj razgledujejo po naši domovini, občudujejo naš napredek, ki smo ga v zadnjih letih dosegli, in izražajo svoje veliko zadovoljstvo, ko vidijo vsestranski razmah naše skupne domovine.

Proti večeru šele jih je nadaljnji načrt njihovega potovanja iztrgal iz naše srede in avtobus jih je odpeljal veselo razpoložene proti Bledu. Mi pa jim kličemo: Srečno pot in kmalu spet nasvidenje!

Dopolnila k objavljenemu voznemu redu

V zadnji številki smo objavili novi vojni red na progah, ki vodijo v Trzin ali skozi Trzin. Danes opozarjamo naše čitatelje še na zveze, ki jih ima tržiški avtobus z ostalimi važnimi progami.

Prvi jutranji avtobus, ki pelje iz Trzina ob 5.10 in pride v Ljubljano ob 6.20, ima v Ljubljani zvezo z

Opatijo—Reko—Crikvenico	ob 6.30
Novo Gorico	„ 6.30
Koper—Portorož—Piran	„ 8.00

Iz Trzina na Ljubelj vozi avtobus vsako nedeljo in praznik ob 13.30

Zvezo z Bledom, s prestopanjem v Naklem, imamo z naslednjimi avtobusi:

Ob delavni ih					
8.00	14.30	odh.	Trzin	prih.	7.10 20.10
8.25	14.55	prih.	Naklo	odh.	6.45 19.45
8.50	15.05	odh.	Naklo	prih.	6.35 19.05
9.45	15.55	prih.	Bled	odh.	5.45 18.15
Ob nedeljah					
7.20	13.00	odh.	Trzin	prih.	8.10 19.40
7.45	13.25	prih.	Naklo	odh.	7.45 19.15
8.50	15.03	odh.	Naklo	prih.	6.35 19.05
9.45	15.55	prih.	Bled	odh.	5.45 18.15

ZVEZA Z GOLNIKOM:

Ob delavnikih

Kranj odhod	Kranj prihod
6.50 11.45 14.20 16.00 20.05	5.30 8.00 13.20 15.30 18.40

Ob nedeljah in praznikih

Kranj odhod	Kranj prihod
7.00 13.00 16.00 20.05	6.40 11.20 15.30 18.40

Vožnja traja 40 minut.

ZVEZA Z JEZERSKIM:

Vsak dan

Kranj odhod 18.20	Kranj prihod 7.15
Kranj odhod 7.05	Ob nedeljah in praznikih, razen tega še: Kranj prihod 20.10

ZVEZA S PREDDVOROM:

Ob delavnikih

Kranj odhod	Kranj prihod
5.50 6.50 12.30 14.20 15.20 20.05	22.20 5.20 5.50 6.50 7.50 13.30 15.20 16.20 21.30

Ob nedeljah

Kranj odhod 13.00 20.05	Kranj prihod 6.30 15.30
-------------------------	-------------------------

Vožnja traja pol ure.

ZVEZA S SKOFJO, LOKO IN Z ŽELEZNIKI

11.45 odh.	Kranj	prih.	7.42
12.40 odh.	Sk. Loka	prih.	7.15
13.20 prih.	Železniki	odh.	6.15

Zadnjič najavljena proga: Bled—Kranj—Trzin—Ljubelj—Celovec: zaenkrat še ni vzpostavljena. Avtobusi bodo začeli voziti šele po prehodni objavi v časopisih.

Vožni red 1956—1957 za železniški, avionski, pomorski in avtobusni promet dobite v pisarni Turističnega društva po 120 din.

Tradicijska

TRŽIŠKEGA ČEVLJARSTVA

Andrej Tišler

Zato se ni čuditi, da so Nemci po časopisu kar besneli, ko je leta 1910 Peter Kozina kupil za drag denar zemljišče pri kolodvoru za gradnjo čevljarstva tovarne. Jezili so se na barona Borna, zakaj je prodal zemljišče v slovenske roke. Dosegli so celo, da je okrajno glavarstvo v Kranju zaradi nekih malenkosti ustavilo gradnjo tovarne. Po uspešni intervenciji slovenskih poslancev, dr. J. Ev. Kreka in E. Lampeta na Dunaju se je tovarna čevljev leta 1911 dogradila in začela z obratovanjem. Delavnica iz „Vanderhovce“ se je preselila v novo zgrajeno tovarno, ki je začela s strojnim izdelovanjem čevljev; drugo, za kar še ni bilo strojev, so pa izdelovali ročno, kot n. pr. otroške teksane delovne copate itd. Peter Kozina je v letu 1925 tovarno povečal za tri nove dvorane. Leta 1928 se je ustanovila družba Pe-ko.

Cepprav so bili tudi v tej tovarni primorani zaposliti tuje nemške strokovnjake, vendar se ni izvajal nobeden narodnostni pritisk na delavstvo. Mnogi delavci so šli iz tovarne Mally & Demberger rajši delati h „Kozinu“, zlasti tisti, ki niso stanovali v Mallyjevih hišah.

V Trzinu sta bili ustanovljeni že proti koncu 19. stoletja dve izobraževalni društvi, v katerih je bilo včlanjeno delavstvo, učiteljsko in nameščensko. Mladina se je zbirala tudi v dveh telovadnih društvih. Nemci so imeli svoje društvo „Liedertafel“. Delavstvo se je izobraževalo in se začelo prebujati iz narodnega mrtvila. Nemška industrija je videla, da je Kozinova tovarna ne samo konkurent v izdelavi, temveč tudi v narodnostnem oziru. Zadnji pritisk na delavstvo je bil v tovarni Mally & Demberger leta 1912 ob priliki občinskih volitev, ko so zmagali Slovenci. C. B. Mally je zapustil županski stol, katera je zasedel Slovenec, fužinar Fr. Kajetan Ahačič. Tako je do te zmage pripomogla tudi dobro se razvijajoča čevljarstva industrija Petra Kozine.

Preden koncem razdobja do prve svetovne vojne, naj omenim še to, da so tržiški čevljarji, zlasti tisti, ki so delali za

izvoz, vsak ponedeljek praznovali smrtni dan sv. Krispina, ki je menda umrl na ponedeljek. Delo jim kar ni šlo izpod rok, zlasti ne pomočnikom. Pozimi ali ob slabem vremenu so položili na delovno mizo prikojevalno desko in vrgli kak tarok. Ob lepem vremenu so šli praznovati v naravo. S seboj so vzeli „jedilno orodje“, veliko kastrolo itd., šli za „farovž“ do „Pavčkovih skale“, ali pa celo na „Brčev rovt“, vedno tja, kjer je bil kak dober studenec. Spreten kuhar je napravil iz kostrunovega mesa dobre tržiške bržole, katere so zalili z dobrim vinčkom, ali pa z žganjem. Veseli dan so zaključili s pesmijo: „Sem Tržičan, daleč poznan, žvižgam in pojem, rad sem štiman...“

Ce je kak ponedeljek srečal na ulici pomočnik svojega tovariša, čevljarkega pomočnika, ga je samo vprašal: „Ali imaš tudi plav? Pojdi z nami!“ Tako je nastal izrek: Nedelja je nedelja, ponedeljek je plav. V torek ne delam, v sredo pa n'nav. V četrtek poprimemo, v petek udarimo, v soboto je rajtga, potlej pa d'nar.“

Poleg običajnega praznovanja „plavih“ ponedeljkov so se naši čevljarji držali še mnogih drugih navad. Mojstri so se zbirali navadno prvo nedeljo v mesecu na sedežu **zadruga**, se na sejah pogovarili o tekočih zadevah itd. Dostojanstveno so praznovali poleg mojstrov tudi čevljarški pomočniki svoj letni dan na angelsko nedeljo. Vajenec, ki je bil oproščen učne dobe (frajšprehan) je dobil „pušelj“ in cigare, s tem je dobil pravico do kajenja, med tem ko so doslej vajenci smeli kaditi le skrivaj. Vsak vajenec je moral na cesti pozdraviti vse pomočnike in mojstre tudi drugih strok. Če je bil vajenec poslan n. pr. v gostilno po vino, se je moral odkriti, sicer so mu rekli, da je „ta junger zagaman“, neolikan.

Ker zaslužek pri čevljarstvu delu nikdar ni bil tolik, da bi se pri osebnem delavniku moglo živeti, so morali vsi, tako mojstri kot pomočniki in vajenci, ponočevati. V poletnem času so de-

lali od zoje do mraka lahko pri dnevnih svetlobi, v zimskem času pa več pri luči kot podnevi. Kot nekak mejnik, kdaj naj se na pr. spomladi neha delati zvečer pri luči, je bil predvečer sv. Gregorja, dne 12. marca, v jeseni pa je bil dan sv. Mihaela, 29. septembra, začetek dela zvečer pri luči. Tako je tudi meni rekel mojster po stari navadi na predvečer sv. Gregorja, dne 11. marca 1912, naj nesem „luč v vodo“. Da si sem vedel, da se mojster šali, sem snel petrolejko in že sem bil v veži, ko me je mojster poklical nazaj rekoč, naj luč pustim za nočjo, da bomo mogli še to in to izdelati. Ponekod so celo kaj boljšega poverjali, ko so v jeseni zopet začeli delati pri luči. Ta navada, takozvana „Micheli-braten“, se je k nam zanesla od severnega sosedu. Da so hitreje minevale večerne ure pri delu, so kaj radi hodili k čevljarjem **vasovat** sosedje, se pogovarjali z mojstrom in pomočniki, vajenci pa so smeli samo poslušati. Stari možje so vedeli povedati, kako so se topli s Pijemontezi na Laškem pri Kustoci leta 1866 ali s Turki v Bosni leta 1878. Vpričo vajencev so se kaj radi pogovarjali o raznih strahovih, morah, bedancih, dolgi jagi in kvaterniku, tako da so se marsikateremu vajencu, če je bil strahopeten, kar lasje ježili.

Kolikor sem poznal tržiške čevljarke mojstre pred 1. svetovno vojno, moram reči, da so bili vsi poštenjak, resni možje, več ali manj šaljivega značaja in dobri strokovnjaki. Delali so z nekakim zadovoljstvom, iz marsikatero delavnice se je čulo petje mladih pomočnikov. Nas, vajence, so pa s primerno strogostjo učili delati, za kak težji prestop je pa seveda tudi „kneftra“ zapela in utrjevala „moralno vzgojo“.

Čevljarstva obrt kakor tudi industrija, sta bili v lepem razmahu, dela ni manjkalo, saj se je takrat izdelovala v Trzinu že precej različna obutev, lahka in težka, strojno in ročno izdelana. Ob koncu šolskega leta na obrtni šoli v maju leta 1914 se ni nihče slutil, da se nam bodo zaprla šolska vrata za dobrih pet let. Neko napetost smo čutili po sarajevskem atentatu od 28. junija 1914. V nedeljo, dne 26. julija 1914 so po Trzinu že ob zgodnjih jutranjih urah nalepili slovenske in nemške plakate z naslovom: „Razglas o mobilizaciji“.

Z izleta na Dolenjsko

Cas izletov je tu. Morda bo še kak delovni kolektiv zamikalo, da ubere isto pot, kot so jo napravili preteklo nedeljo prosvetni delavci naše občine. Zato naj jo na kratko opišemo! Ta krožna vožnja namreč povezuje toliko zanimivosti na razmeroma kratki progi, da se jo izplača napraviti.

Ko se iz Ljubljane voziš proti Grosupljem, z zanimanjem ogleduješ novo traso ceste iz Ljubljane v Zagreb, ki bo mnogo krajša od dosedanje in brez klancev. Letem so se izognili pač tako, da so zgradili viadukte čez doline in predore skozi hribe.

V Grosupljem zavije avtobus na desno po cesti proti Turjaku. S te ceste se kmalu odcepi druga in vas danes vsak avtobus lahko pripelje prav do Taborne jame. Ta jama je vse udeležence nedeljskega izleta presenetila. Ker se na splošno manj omenja kot druge naše jame, pač nihče ni pričakoval, da je tako prostrana in hrani v sebi tolikšno bogastvo kapniških tvorb. Kdor pa jo je videl, mora priznati, da je v nekaterih pogledih še celo lepša kot Postojnska jama! Odprta je vsako nedeljo, za obisk skupin ob delavnikih pa se je treba prijaviti z dopisnico. Ko ste že tu, se povzpnite še na Tabor. Tu boste videli obrambne naprave proti turškim napadom, izmed vseh, kar jih premoremo, najboljše ohranjene.

Nadaljujemo pot na Turjak, kjer stoji nekdanji mogočni grad, danes žal v razvalinah in ga na žalost tudi še nič ne restavrira. Ohranjene pa so še freske v lakoimenovani lutrovske kapeli. Na Rašici vas potem spomni lep spomenik, postavljen ob 400-letnici prve slovenske knjige, da ste v rojstnem kraju Primoža Trubarja. — Zavijete v Velike Lašče in ker je do kosila še dovolj časa, obiščete lahko še rojstno hišo Fr. Levstika v Sp. Retlju ter se vzpnete celo še na Slevico, da se z nje razgledate po velikaški okolici. S kosilom vam prav dobro postrežejo v Andoljškovih gostilni v Velikih Laščah.

Popoldne nadaljujete pot skozi Dobropolje v Krko. Pojdite tu k izviru Krke pogledat, kako ta ponikalnica vre spet iz podzemlja, in si ogledat jamo, iz katere vre, kadar je veliko vode! Od tod ni daleč do Muljave, rojstne vasi Josipa Jurčiča. Avtobus se ustavi pred zadruginim domom, vi pa obiščete pisateljevo rojstno hišo, ki je danes muzej. Tudi 500 let stare gotske freske lahko vidite v tej vasi, tiste freske, katerih kopije smo nedavno razstavljali po vsem svetu.

Vračamo se skozi Višnjo goro, si ogledamo to zanimivo mesto, pa ne odidemo še domov, ker zavijemo lahko spetoma še na Polzevo, da tu v novem hotelu preživimo prijeten večer.

S takega izleta se človek res zadovoljen vrne domov.

OPOZORILO

Ker sem doznal, da me nekatere brezvestne osebe pri vodstvu Planinskega društva obrekujejo, izjavljam, da bom vsakogar, komur pridem na sled pri takem dejanju, prijavil javnemu tožilstvu.

Ivan Brelj,

oskrbnik Doma pod Storžičem

Opomba uredništva: Gornje opozorilo objavljamo pač na željo oskrbnika Doma pod Storžičem, pripominjamo pa, da opozorilo nikakor ne sme zastrašiti obiskovalcev te planinske postojanke, temveč naj le-ti slejkoprej sporočajo svoja opažanja Planinskemu društvu ali našemu uredništvu. Verjetno bo treba marsikaj kritizirati. Našemu uredništvu samemu je na primer takoj po prejemu opozorila prišlo na uho graje vredno dejstvo, da je bil Dom pod Storžičem v soboto, 16. junija zvečer, ko ga je obiskal kolektiv Tovarne lepenke, brez oskrbnika! Za postrežbo je bila gostom na razpolago le snazilka, ki je bila poslana tja zgolj za čiščenje prostorov, potem ko so bili le-ti pobeljeni. Kje je bil pa v tem času oskrbnik? Planinsko društvo naj se za to pozanima in se krepko zavzame za to, da bo Dom pod Storžičem v redu oskrbovan! Ugled planinskih postojank je treba skrbno varovati in ne dovoljujmo, da bi ga kdorkoli zapravljaj!

KULTURNI VESTNIK

Uspelo gostovanje KPD Staneta Žagarja iz Kroepe Akademija naših najmlajših

Glasbena sekcija kulturno-prosvetnega društva „Stane Žagar“ v Kropi je priredila v soboto, 9. junija ob 20. uri v dvorani „Svobode“ nadvse uspel koncert vokalne in instrumentalne glasbe. Program je bil zelo solidno sestavljen in primeren za vsakega resnega poslušalca, ljubitelja plemenite glasbene umetnosti.

Za uvod je orkester, ki je bil dopolnjen z nekaterimi člani orkestra državne glasbene šole iz Kranja, odigral veliko koračnico op. 51. skladatelja Schuberta. Tej je sledil menuet iz 7. simfonije Josipa Haydna. Obe skladbi je orkester odigral s pravilno interpretacijo pod večšo taktirko dirigenta Gašperšiča. Pod istim vodstvom je moški zbor odpel Jerebovo „Pisemce“, nato dr. J. Ipavca „Imel sem ljubi dve“; tej je sledila zopet Jerebova „Balada“ in končno Simonitičeva mogočna „Postoj, kdor mimo greš!“, ob spremljavi klavirja. Že ob prvih zvokih zbora je bilo povsem jasno, da zbor vodi izkušen, poštvovalen, vztrajen in več strokovnjak, ki zna iz razpoložljivih glasov izvesti pravo muzikalno noto, upoštevajoč pri tem vse tehnične elemente, ki dajo skladbam pravilen vsebinski izraz. Zbor je vse skladbe vzorno in sigurno odpel. Njihova intonacija je bila vse skozi zanesljiva, dinamika izrazita, artikulacija in interpretacija prepričljiva. Se posebej je treba omeniti presenetljivo harmonično skladnost in to zlasti pri težjih skladbah, kjer jim modulacijski postopki niso delali nobenih težav.

Ko je moški zbor odpel svoj program, je zopet nastopil orkester, ki se je z lepim izvajanjem poslušalcem predstavil z Cherubinijevo romanco, zborom in koračnico iz opere Vodar. Po tej točki pa se je predstavil ženski zbor, ki je uspešno odpel Antona Lavrina razgibani „Pomladanski kolo“, nadalje Stanka Premrla „Sončece sij“. Kot za moški zbor velja tudi za ženski zbor, da je ta ansambel disciplinirano muzikalno telo, ki zna s svojim izvajanjem prikleniti poslušalca.

Se posebej odlikuje zbor krasna, skoraj otožna pesemska izpoved, kar je bilo povsem opaziti pri naslednjih osmih koraških narodnih pesmih iz zbirke „Nman čez izaro“ za ženski zbor in orkester v priredbi J. Gašperšiča. Zborovodja J. Gašperšič je kot prireditelj teh pesmi znova dokazal veliko muzikalno znanje tudi na

skladateljskem področju. Orkester in ženski zbor sta bila v tej skladbi homogeno telo, kar je dalo izvajanju še poseben pomen. Dinamika je bila primarna sila, ki je še posebej potencirala lirčno učinkovitost koroške pevske folklorne. Za zaključek koncerta so koncertanti z veliko rutino in muzikalnostjo odpeli in odigrali vedno efektno skladbo dr. A. Schwaba „Dobro jutro!“ (mešani zbor, orkester in klavir). Pri tej skladbi so se sprostile vse sile glasbenega doživljanja in zato je bilo izvajanje koncertnega dela poslušalcem še posebej všeč.

Koncertanti so s svojim izvajanjem samo dokazali, da imajo mnogo veselja za to lepo in plemenito kulturno delo, nadalje da imajo v svoji sredini poštvovalnega in zelo sposobnega glasbenika v osebi J. Gašperšiča, prav tako pa da imajo v svojem društvu samem agilne kulturne voditelje, ki jim omogočajo delovne pogoje. Ves ta njihov rezultat je lahko samo v ponos rojakov — Kroparjev, ki znajo pesem in glasbo z uspehom posredovati tudi izven domačega kraja.

Tržiško poslušalstvo je bilo z njihovim izvajanjem nadvse zadovoljno, kar je pričel aplavz pri posameznih točkah. S tem je bilo samo potrjeno, da so pri navzočem občinstvu našli hvaležne poslušalce.

Zaželeno pa je, da v bodoče ustanova odnosno organizacija, ki povabi goste, poskrbi za primerno agitacijo in vse ostalo, da se bodo gostje v takih primerih počutili še bolj zaželeni in dobrodošli.

Želimo, gostujočim iz Kroepe še nadaljnjih uspehov in s takimi željami gojimo obenem obojestransko hotenja po medsebojnem izmenjavanju gostovanj, kar bo še bolj zblížilo naši dve društvi, ki po svojem značaju morata uspešno vršiti svoje kulturno poslanstvo v korist delovnega človeka.

O. Z.

Gostovanje
kulturne skupine JLA

Dne 2. junija ob 20. uri zvečer je kulturna skupina garnizije iz Križev priredila v Tržiču lep kulturni večer. Program je bil pester in tudi zanimiv. Uvodni nagovor s pozdravi je imel komisar bataljona kapitan Bojevič. Nato je sledil kulturni del večera. Prva točka je bil prizor iz domovinske vojne Pesem mrtvih proletarcev. Izvajali so ga zelo prepričljivo, za kar so želi odobravanje navzočega občinstva. Kvartet Dalmatinčev je prav tako navdušil zbrano občinstvo, saj je s prijetnimi, otožnimi dalmatinskimi napravi na mah osvojil tržiško občinstvo. Se posebej pa so bili za Tržičane privlačni srbski narodni plesi, katere je izvedla folklorna sekcija garnizije. Ti plesi vedno znova in znova pričajo o žilavosti in vitalnosti našega srbskega tovariša, ko se ob veselih zvokih srbskega kola razgiba tudi človek sam v fizičnem pogledu in da pri tem značilen, prostodušen in poetičen vtis telesne sproščenosti. Nušičevo komedijo „Analfabet“ je izvedla dramatska sekcija. Tudi ta je zaradi šegavosti in humorja žela pri poslušalcih odobravanja. Harmonikar Peter Obradović se nam je to pot predstavil kot spreten glasbenik ter pevec bosanskih sevdalink. Končno so izvedli še Čehovlji prizor „Medved“. Kot gost pa je nastopila še folklorna skupina gimnazije, ki je prav navdušeno in z znanjem ob splošnem odobravanju občinstva odplesala vrsto narodnih plesov. Čestitamo garniziji JLA, ki tako uspešno opravlja svoje kulturno delo med delovnim ljudstvom in ji želimo nadaljnjih uspehov!

O. Z.

Za zaključek šolskega leta so varovanci otroškega vrtca v ponedeljek, 11. junija ob 16. uri v dvorani „Svobode“ pripravili bogato in vsestransko razgibano kulturno prireditev. Svojci in vsi tisti, ki se zanimajo za delo v otroškem vrtcu, so do kraja napolnili dvorano in vseskozi pozorno sledili posameznim točkam. Vzgojitelji z upravnikom na čelu služijo vse priznanje in zahvalo, da so svoje varovance tako lepo naučili vseh točk, ki so žele polno odobravanje poslušalcev. Pevski zbor cicibančkov je smelo zapel vrsto otroških pesmi skladatelja prof. Janeza Bitenca pod skrbnim in sigurnim vodstvom prof. Viktorja Svajgerja. Izvajanje pesmic je bilo neoporečno na višini, kar je posledica pravilne pevske vzgoje. Sledile so recitacije, deklamacije, prizorčki s petjem, nadalje rajalne točke — vse je bilo tako pristrčno, sproščeno, da bi kaj takega želeli slišati in videti vsaj dvakrat letno. Zaključni prizor — revija domačih plesov ob spremljavi harmonike (Oman) — je prav tako sprožil pri poslušalcih spontan aplavz. Skratka — takih prireditev si želimo še in še, saj so tudi naši najmlajši sposobni prispevati svoj delež k uživanju kulturnih dobrin. Našim malčkom, upravniku in vzgojiteljem pa želimo še nadaljnjih uspehov!

Prof. Simon Milač

Lešani
med okupacijo

Prišli sva v Leše na pokopališče. Ob treh popoldne je bil krasen v srce segajoč govor nekega našega tovariša. Potem so naši tovariši zapeli žalostinke. Res, bolje ne bi nihče mogel počastiti spomina naših padlih borcev. (Po pismu dopisnice poverj. za agitprop pri OO OF Tržič).

4. 11. 1944 so se v Kovorju naselili domobranci. Zvečer so partizani požgali šolo v Lešah, malo pozneje pa še minirali župnišče, da se tudi tu ne bi naselili belogardisti (Moj dnevnik).

9. 11. 1944. Aktivnost domobrancev kakor policije se je prenesla predvsem na peti okraj (Leše). Včeraj smo slišali, da so tam požgali salezijanski dom (pod Komnom) in 3 bunkerje (Poverj. za agitprop 48/44 od 9. 11. 1944).

13. 11. 1944 je držala I. četa I. bat. K. O. v Hudem grabnu zasedo. Tu je prišlo do hude borbe s švabobransko patroljo. Bile so žrtve na obeh straneh.

16. 11. 1944 je patrolja I. bat., ki je bila v prehranjevalni akciji v Lešah, naletela na švabobransko patroljo in jo napadla. Pri spopadu je bil 1 domobranec ubit, 1 pa ranjen.

4. 12. 1944 so imeli domobranci zasedo na Lepi njivici nad Lešami. Partizanska patrolja je zgodaj zjutraj naletela nanje. Be-ga so pustili, da so naši zlezli na skalo, odkoder se lepo vidi v dolino. Ko so pa prišli na vrh, so jih oni začeli obkoljevati, nakar so se oglasile brzostrelke. Naši so poskakali čez skalo in ušli. Kakor se vidi, je bilo izdano, kam naši hodijo na opazovanje (Poverj. za agitprop).

4. 1. 1945 je izvršil III. bat. iz Drage prehranjevalno akcijo v Lešah.

10. 1. 1945 se je ta bataljon po istih opravkih mudil v Zvirčah. Od tod pa se je napotil v Leše.

24. 1. 1945 je patrolja 10 mož mobilizirala najprej pri Sv. Neži in na Brezjah, nato pa še v Lešah.

S tem se konča moj dnevnik. Zato tudi končam svojo razpravo o dogodkih okrog Leš. Marsikaj bi se dalo še povedati, pa to prepuščam drugim. Naj bi tudi mladi rod s tisto verno in ljubeznijo zbiral zgodovinske drobtinice svojega domačega kraja in svojega doma, s kakršno so se njihovi bratje in očetje borili za lepše in boljše življenje.

Te dni po športnih terenih

AVTO MOTO

Izgubiti življenje ali doseči slavo

Veliko pišejo o zmagovalcih v vseh vrstah športa, bolj poredko pa beremo o njihovi požrtvovalnosti in naporih, da si pribore vsaj začasno slavo. Vzemimo avto-moto dirkače z motornimi vozili vseh vrst kategorij, ki drve s svojimi motorji ali avtomobili po ravninah, slabih in dobrih cestah, po ostrih ovinkih, serpentinah v dežju, mrazu, vročini itd. Nadalje se dirkači udeležujejo v različnih tekmah od ocenjevalnih voženj do meddruštvenih hitrostnih dirk republiškega ali zveznega značaja ter mednarodnih svetovno-hitrostnih dirk. Mnogo vrst tekem še obstoji, pri katerih se morajo drzni motoristi boriti, da dosežejo naslov prva-

ka. Tehnika motornih vozil je v zadnjem času tako napredovala in še vedno napreduje, da je vozačevo življenje že kar resno ogroženo. Čeprav pa motorist tvega celo življenje, da doseže prvo mesto, je pogostokrat njegov prihod, ko se vrača v svoj rodni kraj, neopazen, neslišen in ni deležen nobene pozornosti občanov in niti toplega sprejema funkcionarjev tega športa. Ko se zberejo motoristi na svojem sestanku, se med seboj kaj radi pogovarjajo o krajih, kjer so dirkali, in o tem, kakšni so bili tam sprejemi. V trajnem spominu so jim dirke, kjer so dosegli I. mesto in jim je prisotna publika močno aplavdirala. Poleg požrtvovalnosti je pri motoristu v ospredju njegova skromnost, ko da tudi denar od svoje-

ga zaslužka za popravila, da je vedno pripravljen z dobrim motorjem boriti se za prvo mesto.

Tudi slavni dirkač „Leteči Kranjec“ (Starič), mnogokratni prvak v domovini in v inozemstvu, je bil razočaran nad sprejemi v domovini. Danes pa moramo pohvalno omeniti tov. Bančiča, ki je ob razdelitvi nagrad za hitrostne vožnje v Portorožu nagovoril zbrane motoriste, naj določeno število najboljših motoristov s teh dirk obišče ponesrečenega sovozača tov. Strliča v bolnišnici.

Tudi Avto-moto društvo Tržič je na zadnji seji sklenilo, da je vsakega tekmovalca, ki se bo plasiral na prvo mesto, bodisi na republiških ali zveznih tekmah ali v inozemstvu, treba sprejeti navdse častno. V ta namen je društvo oskrbelo propagandno izložbo s slikovnim, časopisnim in ostalim materialom. Tako imamo že sedaj priložnost videti v tej izložbi propagandni material, posvečen tov. Ivanu Podrekarju, ki se je na ocenjevalni in ob enem hitrostni vožnji od Sarajeva do Beograda prebijal z društvenim motorjem DKW 125 cm po slabih cestah, po kolovozih, poteh, lepih in blatnih, po gorskih in gozdnih, asfaltnih in betonskih do cilja. Za to drzno vožnjo, ki jo je premagal ob priliki Titove štafete, zasluži še posebno pozornost nas Tržičanov in AMD. Častnega sprejema ni bilo, ker je s spremljevalci privozil v Tržič v pozni noči.

KEGLJANJE

O naših kegljačih smo dosedaj redkokdaj pisali, čeprav je malo kegljišče od dne do dne prenapolnjeno z ljubitelji tega športa.

Sele leta 1952 je bil ustanovljen ta športni klub. Do danes v kvaliteti res niso dosegli kakšnega velikega napredka. Majhno kegljišče, za katerega pridno skrbi Ciril Zupan, sploh ne ustreza dimenzijam modernega kegljišča, posebno ne sedaj, ko je ukinjen narodni slog. To majhno in malo višee kegljišče je vsekakor velika ovira za nadaljnji razvoj tržiških kegljačev, ker se polem na tujem kegljišču res ne moreš znajti. Danes ima kegljaški klub v svojih vrstah okrog 60 aktivnih članov in še toliko podpornih.

Letos so imeli že več internih in klubskih moštvenih tekmovanj. Največje tekmovalje je bilo vsekakor nagradno tekmovalje v počastitev 1. maja, kjer je sodelovalo okrog 70 kegljačev. Zmagala sta Tone Miheli in Franc Ropret.

V nedeljo, dne 10. t. m. so naši kegljači tekmovali kar na štirih „frontah“. V Tržiču so dopoldne nastopili „Abrahami“ iz Kranja in Abrahami iz Tržiča (to so člani nad 50 let starosti). Med temi sta tekmovala dva najstarejša aktivna keglja-

ča v Jugoslaviji. Kranjčan Stare in Tržičan Lombar sta stara 78 let. Zanimivo je, da je Lombar točno za pet mesecev starejši od svojega kegljaškega prijatelja. Oba sta čila in zdrava, polna humorja in, kot pravita, še ne mislita kmalu prenehati s kegljanjem. V prvem medsebojnem kegljaškem srečanju je zmagal rutinirani „as“ Stare, ki je bil svoj čas med najboljšimi kegljači v Jugoslaviji. Tri srečanja „Abrahamov“ so se končala takole: Stare — Lombar — 338 : 321, Robolj : Mandič — 362 : 314 in Cenčič : Gašperin — 329 : 333. Tekmovali so v mednarodnem slogu 100 lučajev mešano.

Popoldne pa so se pomerili invalidi iz Kranja in invalidi iz Tržiča, najprej v borbeni partiji, kjer so invalidi iz Kranja slavili nadmočno zmago. Rezultat 341 : 260. V mednarodnem slogu, mešano 50 lučajev, pa so naši kegljači podrli 23 kegljev več in se tako oddolžili za poraz v borbeni partiji. Najbolje so kegljali: Miheli, Kersnik in Ropret.

Na Jesenicah so se tržiški kegljači srečali z jeseniškimi moštvom. Zmagali so kegljači KK Jesenice z rezultatom 371 : 339. Torej je bila razlika za celih 32 kegljev. Od Tržičanov so zelo dobro kegljali Jože Košir, Zlobec in Brejc, ki so podrli nad 400 kegljev v 100 lučajih mešano. Naše moštvo je nastopilo precej oslajeno, ker je nekaj najboljših kegljačev nastopilo doma, nekaj pa jih je tekmovalo v Sošanju za tovarno „Peko“. Tam so se pomerili z moštvom tovarne čevljev iz Maribora in moštvom tovarne usnja iz Soštanja. Moštvo „Peko“ je prvi dvoboj izgubilo, drugega pa dobilo.

Nogomet

ČEPRAV SO VODILI S 3 : 0, SO IZGUBILI S 3 : 4

V nedeljo, dne 10. t. m. je bila v Tržiču odigrana nogometna tekma za pokal maršala Tita med moštvom garnizije iz Skofje Loke in moštvom NK iz Tržiča, ki je pred kratkim osvojilo naslov prvaka goresnje nogometne podzveze.

Tekma je bila odigrana na zelo slabem, razmočenem terenu, med vso tekmo pa je deževalo. Po dobri igri v prvem polčasu so Tržičani že v drugi minuti vodili s 1 : 0. Kmalu na to pa so dali še dva gola, tako da po vodstvu s 3 : 0 nihče na igrišču ni več pričakoval poraza domačega društva, čeprav so bili favoriti v tem srečanju gostje. Toda z izredno borbenostjo so gostje do konca prvega polčasa zmanjšali razliko na 3 : 2. V drugem polčasu pa so dosegli še dva gola in tako napravili velik podvig, saj so iz že sigurnega poraza slavili zaslužno zmago. Domače moštvo je v drugem polčasu igralo zelo razlrgano in neborbeno, izrazilo slab dan pa je imel steber obrambe, Cveto Zaletel, Camil, Peternel, M. Markič, Eler, za najmanj dva gola. Z borbeno igro sta se od ostalih odlikovala Zupan in Dornik. Moštvo Tržiča je nastopilo v naslednji postavi: Markič, Dornik, Zupan, Banun, Zaletel, Čame, Peternel, M. Markič, Eler, Puškarevič in Mežek. Gole za Tržič sta dosegla Mežek (dva) in Peternel, ki je bil drugače med najslabšimi na terenu. Ludvik Grošelj iz Skofje Loke je sodil zelo slabo, posebno na škodo domačega moštva.

ZASLUŽENA ZMAGA NAD „OLIMPIJO“ 3:1 (1:1)

V nedeljo so se tržiški nogometaši v prvi kvalifikacijski tekmi za vstop v ljubljansko-primorsko ligo srečali z moštvom „Olimpije“ iz Ljubljane.

Ze pol ure pred pričetkom tekme se je na igrišču zbralo veliko število gledalcev, ki so nestrpno pričakovali začetni znak sodnika Perka iz Ljubljane.

Naši igralci so pričeli z zelo nervozno

in razlrgano igro, tako da so bili gostje v prvem polčasu mnogo boljše moštvo, čeprav je rezultat ostal neodločen. Edini gol za domače moštvo je dal iz enajstmetrovke Peternel. Gostje pa so pet minut nato po krivdi obrambe izenačili.

V drugem polčasu pa so Tržičani igrali mnogo boljše in uspeh ni izostal. Z bolj povezano igro ter z novo taktiko so kmalu po Mežku povečali rezultat na 2:1. Proti koncu tekme pa je isti igralec iz daljave kakšnih 20 metrov posevno dosegel z volejem najlepši gol dneva, kakršnega redkokdaj vidimo na nogometnih igriščih. Tekma je bila na splošno zelo lepa, posebno v fair playu. Zmaga Tržičanov je popolnoma za služena. Našim nogometašem želimo tudi v bodočem tekmovalju obilo uspehov z željo, da se plasirajo v slovensko ligo, kar bi po svoji kvaliteti tudi zaslužili. Morali pa bodo malo spremeniti postavbo moštva, posebno half linijo, ki je v današnji tekmi vidno zaostajala. Sodnik Perko je imel ves čas igro v svojih rokah in je zelo dobro sodil.

ODBOJKA

ZMAGA PROTI „PREŠERNU“

Predpreteklo nedeljo je bila odigrana pred domom „Partizana“ odbojcarska tekma med „Prešernom“ iz Radovljice in moštvom DVT „Partizan“ iz Tržiča. Po zelo razburljivi petsetni igri, toda precej slabi, so naši odbojkaši zmagali s 3 : 2 (seti 15 : 0, 11 : 15, 15 : 11, 15, 10 : 14). Za moštvo Tržiča so nastopili: Wagner, Kolar, Viktor Švab, Slavko Keršič, Spehar in Čadež. Čeprav se nihče od naših tekmovalcev ni posebno odlikoval, moramo vseeno pohvaliti oba najmlajša tekmovalca, Speharja in Čadeža.

Iz neznanih vzrokov se za tekmo-določeni sodnik sploh ni pojavil na igrišču, kar je vse graje vredno.

Dve lepi zmagi kegljačev

V prijateljskem srečanju sta se na trziškem kegljišču srečali moštvi KK iz Kamnika in iz Trziča. Dopoldne sta se pomerili v borbeni partiji, kjer so Tržičani nadmočno zmagali, saj je bila razlika celih 123 kegljev. Popoldne so se pa trije tekmovalci Kamnika in trije iz Trziča pomerili v mednarodnem slogu 100 lučajev mešano. Z odličnim kegljanjem Tržičana, invalida Blaža Ropreta, ki je dosegel v 100 lučajih zavidljiv rezultat na trziškem kegljišču — 418 kegljev (50 polno, 50 čiščenje), so Tržičani slavili zmago z razliko 21 kegljev v svojo korist.

Š A H

ZMAGA PROTI JLA S 7:4 — LEP USPEH MLADIH

Po dolgem času sta se moštvi JLA iz Križev in DPD „Svobode“ iz Trziča pomerili na štiridesetih poljih. Tokrat je naše moštvo prepričljivo zmagalo z rezultatom 7:4. Za Tržič so dobili Stefe, Keršič, Brezavšek, Regvat, Meglič, Dovžan in Vidovič. Izgubili pa so Rozman, Hribar, ing. Šter in K. Perko. Kot vidimo, so naše mlade moči Regvat, Meglič, Dovžan in Vidovič z odličnim uspehom debutirale v našem moštvu.

Po dvoboju je bil odigran še brzo-turnir 8 igralcev našega moštva. Zmagal je Stefe pred Dovžanom, Regvatom, Vidovičem, Kneževičem (JLA), Rozmanom, Megličem in Brezavškom. Torej zopet zelo lep uspeh mladih talentov, od katerih lahko še veliko pričakujemo.

. . . Kino . . .

21.—22. junija: Ruski film v barvah: ARENA POGUMNIH.

23.—25. junija: Ameriški film v barvah: CRNI LABOD.

26.—27. junija: Francoski film BELA GRIVA.

28.—29. junija: Italijanski film OPROSTI MI.

30. junija do 2. julija: Ameriški film MILIJONSKA LEPOTICA.

3.—4. julija: Ruski film v barvah: MOJSTRI RUSKEGA BALETA.

5.—6. julija: Francoska drama: PRIJATELJICE NOCI.

7.—9. julija: Francoski kriminalni film: ZENE SO NEVARNE.

10.—11. julija: Ameriški kriminalni film: SKRIVNOST SOBE 17.

12.—13. julija: Ameriški avanturistični film BOREC.

14.—16. julija: Ameriška revija v barvah: LAHKO JE LJUBITI.

Mira Hiršl:

Naš otrok je živčen

(Nadaljevanje)

V vsakdanjem življenju je precej znana tudi božjast, ki napada otroke in odrasle. Ker je ta bolezen precej, je prav, da o njej razmislimo malo več.

Otrok začne bolehati že v zgodnji otroški dobi. Ni to sicer neposredno v vzročni zvezi z inteligenco otroka, vendar opazimo, da je tak otrok v šoli nepazljiv, da rad sanjari in pripoveduje o snovi, ki si jo je zapomnil, kar po svoje. Posledice velikih in hudih božjastnih napadov so tudi spremembe v otrokovem značaju. Na srečo otroci navadno nimajo pogosto velikih napadov. Ti povzročajo pri njih nestrpnost, razburljivost, do mlajših so odurni, do nadrejenih pa priliznjeni.

Božjastni napadi nastanejo pri poškodbah možganov, pri novotvorbah v možganih, pri poapnenju žil, pa tudi pri raznih zastrupitvah s svincem ali alkoholom. Če ne delujejo pravilno obščitne žleze, se tudi prav radi pokažejo znaki božjasti. Dokazano je, da je bolezen od 25 do 40% dedna. Lahko pa nastane tudi sama od sebe in njenega pravega vzroka niti ne vemo. Pri otrokih opazimo navadno takozvane male napade. To so božjastni napadi, ki se omeje le na kratkotrajno izgubo pameti. Otrok dobi na pr. napad pri jedi: otrok nekoliko čudno pogleda, žlica mu pade iz rok, izgubi zavest samo za nekaj trenutkov, se strese in zopet zave. Vsi napadi pa niso tako nenadni; nekateri bolniki čutijo trenutek prej pritisk v grlu in jih obide nekak strah. Najbolj nevarni pa so bolniki, pri katerih nastane med napadi zamračenost, to je stanje, ko ne vedo za sebe; pobegnejo od doma in niso za svoja dejanja prav nič odgovorni. Taka zamračenost lahko traja nekaj ur, pa tudi celo nekaj dni. Število napadov i pri otroku i pri odraslem je različno: večkrat na leto, na mesec, na dan, ali na uro. Če so napadi prepogostni, bolniku slabi srce in zelo pogosta je smrt zaradi opeklin s tokom ali ognjem in zaradi zadušitve v ognju, vodi, na tleh itd.

V vseh dobah so se zdravniki in znanstveniki zelo trudili, da bi to bolezen uspešno zdravili in ozdravili. Prišli so do zaključkov, da nastopijo napadi navadno takrat, ko se človek preveč razburi, se razveseli ali razžalosti. Otrokom bomo pomagali tako, da jih ne bomo preveč silili k učenju, ko v šoli ne morejo uspevati. Pustimo jim svobodno življenje, kot so ga vajeni, nobenih dijet in omejitev v prehrani! Napade jim bo skušal ublažiti ali preprečiti zdravnik s tem,

da jim bo predpisal posebne preparate. Če otroci take preparate po navodilih stalno uživajo, prenehajo napadi včasih tudi za nekaj let. S potrpljenjem, vztrajnostjo, umirjenostjo in načrtnim vzgojnim delom pa bodo starši pomagali svojemu malemu bolniku preko šolskih težav, ki se nujno pokažejo vsled nezanimanja, nepazljivosti in slabega pomenjenja.

(Nadaljevanje sledi)

Rajstva - smrti - poroke

— Rojstva: Slabe Alojzija, gospodinja iz Trziča, je rodila dečka. Srečni mamiči iskreno čestitamo!

Smrti: Bodlaj Valentin, invalidski upokojenec iz Trziča, star 43 let; Primožič Janez, posestnik iz Doline, star 49 let. Svojem naše sožalje!

Poroke: Meglič Jožef, strojni ključavničar iz Trziča, in Vogelšek Stefanija, predilka iz Bistrice pri Trziču;

Bodlaj Pavel, čevljarški pomočnik iz Vadič, in Bohinjec Ivana, tkalka iz Palovč; Ropret Franc, belilec blaga s Slapu, in Klemenc Veronika, namesčenka iz Trziča;

Zupan Andrej, predilniški mojster iz Reten, in Kovačič Ana, predilka iz Trziča. Mnogo sreče.

OSEBNA VEST

Za akademskega kiparja je diplomiral na Akademiji za upodabljačo umetnost Tržičan Cene Ribnikar.

Prisrčno čestitamo!

IZJAVA

Podpisani Mihael Pehare star., posestnik v Lomu pod Storžičem, nisem plačnik dolgov ali posojil sina Franca Peharca. Sinu Francu Peharcu naj se ne izplačuje denar v breme mojega posestva.

Mihael Pehare, posestnik,
Lom pod Storžičem.

NOVE KNJIGE:

Bratko Kreft: Portreti, pl. 800.
Jan de Hartog: Morja široka ce-
sta, ppl. 550, pl. 650.
Slikanica „Mucka“, kart. 270.
Polde Oblak: Simfoniji, broš. 350.
Pesmi o morju, pl. 300.

Vse dneve oddiha

preživite najprijetneje, če se popeljete z avtobusom v

GOSTIŠČE „LJUBELJ“

Avtobus pelje vsako nedeljo in državni praznik
ob 13.30 izpred pisarne Turističnega društva

Za postrežbo s prigrizkom in najboljšimi pijačami je dobro poskrbljeno!